

Jaro 2005 aneb jarní tání zlepši sání

Je začátek května. Máme třetinu letošního roku za sebou. 4 měsíce vyplněné někdy více, jindy méně smysluplnou prací. Všechny šampionáty jsou již v plném proudu, každý týden sledujeme v televizi přenosy, či záznamy závodů, o nichž my, amatéři, jen sníme v garáži pod autem.

Konečně i my jsme se letos dočkali první příležitosti ke svezení. Tou příležitostí byl již tradiční sraz automobilů značky Škoda v Běšinech u Klatov. Dalo by se polemizovat o tom, zda něco, co trvá teprve 3 roky, je již tradicí. Je to tradice krátká, ale pro spoustu nadšenců, kteří se těchto srazů účastní, patří do kalendáře stejně, jako Vánoce, Velikonoce a ostatní svátky, které jsou tam zapsány již řadu let. Letošní Běšiny vyšly na víkend na přelomu dubna a května. Většinou jsou provázeny nevlídným počasím, ale letos, snad poprvé v historii, byla obloha jasná a slunce příjemně hřálo.

Po zkušenostech z minulého podzimu, kdy jsme se s Martinem střídali na jednom autě a stihnout projet celou trať bylo časově velmi náročné, jsme letos chtěli vyrazit se dvěma auty. ŽÁBA je stále ještě ve fázi holého skeletu a i když na ní pravidelně pracuju, přibývá to pomalu. Začal jsem tedy shánět aspoň trochu konkurenceschopné auto na půjčení. Všechna jednání však nakonec ztroskotala na tom, že auto buď nebylo ve formě, nebo se mé představy o svezení výrazně lišily od představ majitele. Jedinou možností tedy opět zůstala Martinovo zelená stodvacítka a střídání dvou jezdců na jednom autě.

Slavnostní start hlavního závodu, doprovázený živou hudbou a vystoupením známých klatovských mažoretek, proběhl na klatovském Erbenově náměstí krátce po sobotním polední. Na posádky čekaly dva průjezdy dvou krátkých rychlostních zkoušek v těsné blízkosti Klatov, přičemž do konečných výsledků se počítal vždy ten lepší průjezd. První rychlostka, start. Všechna předstartovní nervozita ze mě rázem padá a snažím se projet trať bez zbytečných chyb. Daří se, pár zatáček, pár retardérů a je tu cíl. Čas ujede, jedu na RZ 2. Po úvodní rychlé pasáži následuje slalom na ploše práškarského letiště. Na první obrátce mi uklouzne předek, musím zvolnit a pomoci si ručkou, aby se auto srovnalo. Ztrácím rychlost a tím i cenné sekundy. Čas tomu odpovídá a vím, že v příštím kole musím zajet lépe.

Své první průjezdy si odbyde i Martin. Na RZ1 dělá chybu a musí couvat. RZ 2 mu naopak vychází dobře a zajíždí jeden z nejlepších časů. Vracíme se na Erbenovo náměstí a po krátkém seskupení vyrážíme do druhého kola. Na RZ 1 nemám co ztratit. Jedu v klidu, ale rychle. Zlepšuji svůj čas z 1. Kola ještě o 3 sekundy. Koncentruji se na 2. Rychlostní zkoušku. Jedu bez rezerv. Ro retardérů dobržduji na centimetry přesně, v slalomu nedělám žádnou vážnější chybu, projíždím spokojen cílem. Moc dlouho mi spokojenost nevydrží. „Nešla nám časomíra. Musíš jet znovu.“ Dozvídám se na stopce. Přejíždím tedy opět na start, ale výkon už se mi nedaří zopakovat a čas tak zůstává z prvního průjezdu. Do auta sedá Martin. Jede bez chyb do cíle, zlepšuje svůj čas na RZ1 a stoupá výsledkovou listinou nahoru.

Cíl, sčítání výsledků, vyhlášení. Výsledky dopadly dle očekávání a přes všechu snahu se nám nepodařilo jimi výrazněji zamíchat. V konečném součtu Vyhrál již potřetí v řadě Bernatík před Krýslovou. Nám patřilo 4. a 5. Místo v absolutní klasifikaci, přičemž Martin byl tentokrát lepší. Ve třídě N2 1200 – 1400 jsme nenašli přemožitele a obsadili první dvě místa.

Doufám, že Běšiny nebyly nadlouho posledním závodem, ale víc zatím neprozradím.

Děkuji za vaši přízeň a přeji hezký jarní den.

Za SG

Jan Šustr

ViSiT
KANiCE